

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 41 fra folketingsåret 2003-04 (se Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 5006 og tillæg A side 2282 og 2283) og beslutningsforslag nr. B 17 fra folketingsåret 2004-05, 2. samling.

Gældsætning kan have store sociale følger, der ned sætter livskvaliteten hos den enkelte og dennes eventuelle familie, men den kan også let blive en belastning for det offentlige, når der skal iværksættes økonomiske og sociale hjælpeforanstaltninger. Desuden er gældsætning et problem for långivere som banker, realkreditinstitutter og finansieringsselskaber.

Derfor bør der efter forslagsstillernes opfattelse iværksættes en indsats over for den del af den danske befolkning, der har et stort gældsproblem. Samfundet skal bidrage til at skabe forudsætningerne for, at mennesker kan komme ud af en alvorlig gældsituation.

Ud over bedre regler for gældssanering bør der sættes mere på forebyggelse. Allerede i barndommen kan der gøres noget for at sikre en sund holdning til privatøkonomien. Dels kan skoleeleverne f.eks. i matematik lære at opstille et husholdningsbudget og lære noget om rentesregning, så de bl.a. kan se, hvor hurtigt gælden stiger, når renten er på 2 pct. om måneden. Dels kan man gennem brede oplysningskampagner informere om risikoen ved gældsætning.

I de øvrige nordiske lande har man en offentlig gældspolitik, på samme måde som man f.eks. har en alkoholpolitik og en narkopolitik. I Sverige er nogle banker med til at finansiere gældsrådgivning, men i Danmark er gæld et privat problem, og bortset fra muligheden for gældssanering via skifteretten er der ikke gennemført nogen politiske tiltag for at hjælpe mennesker gennem rådgivning.

Formålet med dette beslutningsforslag er således at få etableret en gældsrådgivning, hvor private kan få konkrete råd om privatøkonomiske forhold og få opstillet en plan for afvikling af gælden samt få hjælp til oprettelse af en budgetkonto og til at indgå aftaler med kreditorerne.

En sådan gældsrådgivning kunne etableres i rammer, der er adskilt fra såvel socialforvaltning som kreditorer – både private og offentlige. Det kunne f.eks. være i Forbrugerrådets regi, og rådgivningen bør ydes af personer med den fornødne indsigt i økonomi, jura, sociallovgivning og psykologi.

Socialministeren er begyndt at se, at problemet med gæld hænger tæt sammen med sociale problemer. Og dermed at gæld er et samfundsproblem, som vi er nødt til at gøre noget ved. Ministeren har igangsat en forsøgsordning over 4 år med mulighed for eftergivelse af offentlig gæld for personer, der kommer i arbejde efter at have været mindst 4 år på kontanthjælp. Der er imidlertid ikke mange, der forventer, at særlig mange mennesker vil kunne få glæde af ordningen. For det første fordi der ikke er så mange, der får arbejde efter 4 år på kontanthjælp. For det andet vil der, hvis man kommer i arbejde, ofte være tale om et lavt lønnet arbejde, hvor man i henhold til den nye lov om inddrivelse alligevel næsten ikke skal betale af på offentlig gæld. For det tredje omfatter ordningen kun offentlig gæld, og de fleste har både offentlig og privat gæld, og hvis den offentlige gæld eftergives, vil de så bare skulle betale af på den private gæld. Dertil kommer, at ordningen ikke indeholder nogen form for rådgivning. Så den løser ikke det problem, mange har med manglende overblik over deres økonomiske situation og manglende kendskab til mulighederne for at komme ud af gælden.